

Anul XXXVII.

Arad, 3|16 martie 1913.

Nr. 9.

**REDACTIA
și ADMINISTRATIA:**
Deák Ferenc-utca 35.

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacției.
Concurs, inserțiuni și taxele de abonament se trimit administrației tipografiei diecezane.

BISERICA SI ȘCOALA

FORUM BISERICESCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ SI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECĂ.

ABONAMENTUL:
Pe un an 10 coroane.
Pe jum. an 5 coroane

Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 franci
Pe jum. an 7 franci

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 266

Sportul.

Între tinerimea din Budapesta s'a lansat ideea organizației sportive. Pentru noi ori ce asociare cu caracter românesc este un capital, de conservare a individualității noastre etnice, o asociare sportivă în Budapesta Babilonul modern, este totodată și o operă de salvare morală a tinerimei noastre. Pentru ce să petrece cu tinerimea noastră în Budapesta?

In lipșa unui centru social, răsleață ajunge prin speluncile cafenelelor cu atmosfera lor infectă ucigătoare de suflet și trup. Tipurile ofilite atât de dese între tinerimea noastră sunt ilustrațiile vieții studențești desordonate. Așa să mistue energiile tinerețelor și rămâne numai comvulziunile unui organism bolnav, ce le numim nervositățile tinerimei moderne.

Gimnastica desvoltă energia vieții care facilizează forța productivă de muncă, va să zică crează forța muncitoare, produce curagiul personal ce inspiră curagiul personal, face pe omul-îndrăzneț ce cucerește. Din calitățile acestei personale să formează energia națională capabilă de concurență vieții.

Germania modernă cu forța ei productivă este fatul educației, a acelei educații care sistematic a desvoltat energiile în tinerele ei generații din cari s'au format puternicele clase sociale de astăzi. Un popor sănătos în care clocotește puterea de viață. Si energiile aceleia fără seamă ale Japonezilor ce alta sunt, decât rezultatul unei educații sistematice a tinerimei, despre cari nici ideia nu avea Europa mai nainte.

Slavismul întreg este organizat în o societate gimnastică numită „Sokol“ (Vulturul). Toți slavii, de vest, de sud, din Balcani, din Nord sunt organizați în „Sokol“. Socoliștii sunt toți tinerii de ambe sexe, intrunirile lor sunt serbare naționale; tot la 7 ani să intrunesc la mare meeting socoliștii din toate țările și acele zile de meeting sunt serbarele slavismului. Acolo își arată fiecare ramură slavă mișcările ce și-le-a însușit prin exercițiu, puterea de viață. Fetele în cete deosebite de flacăi, luptă pentru întăierea forței alătura cu aceștia. Acum câțiva ani la marele meeting din Praga, Bulgaria erau obiectul admirării prin producțiile lor de forță și iată că acele energii adu-

nate prin educație gimnastică ce roade au adus țării în răsboiul actual cu Turci. Cine a văzut vrodată vro festivitate socolistă acela numai, este în stare să întăleagă energiile din cari acum răsare renașterea rassei slave.

Tot aceasta mișcare sportivă o observăm și în societatea maghiară, care a ajuns de a intră în concertul european de sport ca champion. Dresul maghiar e cunoscut pretutindeni în apusul Europei și este temut. Așa să explică energiile din viață publică maghiară.

Un corp otelit are și voia de lucru, are și voie de viață, pentru el viață e un suris dulce, întocmai cum pentru corpul ofilit munca este un greumânt, trăește într'un disgust, viață lui e valea plângerii. Cel dintâi se însuflețește de idealuri, cel din urmă reagează numai la stimulul alcoolului.

Chiar acum se dă dovada cea mai eclatăndă despre semnele vremii, cari au trezit în tinerime simțul bărbătiei. S'a trezit anume și tinerimea efeminită a Franței sentimentul bărbătiei. Legea nouă militară care obligă deopotrivă pe toți fără osebire de evaluație la stagiul militar de 3 ani încă e un semn căt de serios să cugetă bărbății de stat din Franța la oştirile tinerei generații.

Oare învățăcei Franței, tinerimea din regatul român, care întru toate a imita tinerimea Franței, imitaova și în aceasta? Să dea Dumnezeu să fie aşa, căci altfel să pot pomeni nu numai cu zarzavagii, ci și cu socoliștii în București, și socoliștii nu se vor mulțumi numai cu milioanele zarzavagilor, ci vor duce peste hotar și capuri boerești.

La noi unde om de om să dă luptă de existență om de om trebuie să fie capabil de luptă de existență. Salutăm cu bucurie școala nouă a otelirei pentru luptă de existență, mișcării sportive a tinerimei noastre din Budapesta.

Apoi vivat sequens, să se înfiinteze societăți sportive în toate orașele unde sunt destui intelectuali pentru aceasta. N'avem mult timp de piedut căci e ceasul al unsprezecelea să ne scoatem intelectualii din cafenelele cari formează din ei o societate de fleaci și să-i reducem la vechea virtute română: la bărbătie.

Virtus romana rediviva:

Bine a-ți venit vestitorii ei.

Căteva încercări de școli practice în Anglia, Franța, Prusia și Germania.

O interesantă încercare de reformă a fost făcută în unele școli din Anglia de către Miss E. P. Hughes¹⁾. Odinioară directoarea școalei normale din Cambridge, pe urmă directoarea a 12 școli primare din Comitetul Glamorgan, Miss Hughes a avut ocazie timp de mai mulți ani, de a studia și experimenta metodele întrebunțate. Ea se însășimăntă de rezultatele demne de milă la care ajung școlile primare: 50% elevi părăsind școală la 14 ani sunt incapabili de a întreprinde un lucru serios și cea mai mare parte dintre ei devin vagabonzi.

In timpul acestor ani de lucru, Miss Hughes se convinse că educația actuală e fără rezultat bun pentru clasa săracă, căci nu dezvoltă nici judecata, nici individualitatea, nici stăpânirea de sine, ea face pe copii erudiți, fără nici o cunoștință practică și-i condamnă astfel de a deveni proști funcționari, în loc de a face buni meseriași. Printre greutățile pe care le întâlnesc educatoarele școalelor engleze, Miss Hughes constată, că una dintre cele mai principale este de a obține, ca elevii între 12—14 ani să urmeze regulat cursurile. Mamele preferă să fie ajutate de copiii lor și chiar copiii găsesc mai multă trăgere de inimă, pentru lucrările menajului, de căt pentru studiile intelectuale de școală. Aceasta observație conduse pe Miss Hughes la gândul, că ar fi preferabil de a înlocui o parte din studii, prin lucru manual. În felul acesta, nu numai că școală va deveni mai atrăgătoare, dar ar prepara elevii pentru diferitele sarcini care-i așteaptă în viață.

Pentru a adapta educația școalelor, la nevoile clasei lucrătoare, Miss Hughes vizită un mare număr de familii sărăce. Ea și dădă repede seama, de starea de necurățenie, care domnește în multe locuri populate. Pretutindeni, case murdare și odăi în nerânduială.

Femeile nu știu să gătească, să coasă și nu se îngrijesc de loc, să îmbunătățească starea casei. Alimentele alese fără discernământ, sunt adesea scumpe, rele și rău preparate.

Astfel fiind în curent cu diversele chestiuni de ordin practic, care sunt printre cele mai importante pentru clasa muncitoare, Miss Hughes puse în practică planul său. Ea creă un sistem de educație manuală, permitând fetișelor de curs primar să capete, alături de cunoștințe intelectuale, toate cunoștințele practice de care au nevoie pentru ținerea menajului. Acest nou sistem de educație a fost introdus în școalele din Penarth, care lăzară numele de *Penarth Homemaking Center*.

Întreprinzătoarea educatoare încearcă de a baza programul său, pe principii științifice; cunoștințele, fie manuale, fie intelectuale, se dau pe căt e posibil, prin metode intuitive și empirice. Această școală consacrată pentru studiile tehnice și experimentale un timp dublu decât e cerut de program, în loc de 200 ore reglementare pe an, în acastă școală se întrebunează 000. Fetișele se ocupă în fiecare zi, cu felurite lucrări manuale și casnice. În acest fel ele învăță repede, să lucreze și uită mai anevoie ceia ce au învățat. Acest lucru practic, zilnic, atinge un scop înalt: alături de instrucția manuală, le îmbogățește ființa morală, dă elevilor siguranță în sine, respectul lucrului altuia și le întărește personalitatea. Învățarea lucrului manual, constă în lecții de tâmplărie, cartonaj, bucătărie,

spălat, călcat, economie domestică și îngrijirile ce trebuie date bolnavilor și răniților, în sfârșit într'un curs de igienă și creșterea copiilor. Vara, căteva săptămâni, fiecare elevă trebuie să ocupe cu îngrijirea unui copil de 2—4 ani.

Fac ele singure jucării, pentru copilașul care-i e dat în îngrijire. Dacă copilul e nedisciplinat, consulta pe directoare în ce fel trebuie să-l ia, n'are voie nici să-l certe, nici să-l bată. În fiecare săptămână, fiecare elevă face un raport scris asupra copilului de care se ocupă.

Elevele urmează un curs de științe elementare și un curs de sociologie, care tratează despre rolul și opera femeii în decursul istoriei la diferite popoare. În acest fel, tinerile menagere își dau seama de utilitatea lucrerilor domestice, pentru binele și progresul rasei.

Aceste diferite ramuri sunt predate după o ordine logică, se studiază întâi, cele mai simple, pentru a ajunge gradat, la cele mai complexe.

Dar înainte de a se ocupă de lucruri practice, elevele încep, prinț un curs manual preliminar, al căruia scop este de a le deprinde, cu iuțeala și îndemnarea mîncărilor, precizarea și grija în executarea lucrărilor.

Oarecare noțiuni științifice preliminare, le sunt date înainte de a fi admise la lucrurile normale regulate. Timpul consacrat educației generale, fiind limitat de numărul de ore întrebunțat, la lucrările practice, e necesar, ca să fie întrebunțat, căt mai bine. Materialele tratate au de scop de a le face să găndească, să judece și să experimenteze ele înseși. Scopul metodelor școalei din Penarth, este de a face pe copii să n'aibă nevoie, de ajutorul și supravegherea profesorilor. Lecțiunile sunt astfel propuse, în căt provoacă întrebări și ridică probleme, pe care elevele le rezolvă singure.

Miss Hughes, în totdeauna în curent cu progresul, nu-i lasă să scape nici o ocazie pentru a dezvolta simțul practic al elevelor; un mic exemplu ne va face o idee: având să mobileze două camere, ea roagă pe elevele sale, să însășească într'un magazin de mobile, mai vechi și ieftine.

Acolo ea se consultă cu fetișele asupra alegerei, se informează de pret, inspectă cu îngrijire starea mărfui. Unele mobile erau murdare și striccate, fetișele fură însărcinate să le curețe și să le repară singure. De atunci ele se interesează de camerele mobilate, cu ajutorul lor și primesc însărcinarea de a întreține în ele curățenia și ordinea.

Cumpărarea unui trunchiu de arbore care costa 75 centime, pentru că să facă un leagăn, este încă un exemplu de ingenuozitate la care ajunge un spirit de economie.

Unii părinți văzând cu ochi răi această revoluție a metodelor școlare, Miss Hughes încearcă să le capete încrederea; le explică ideile sale, li consultă asupra schimbărilor ce trebuiau făcute și părerile lor erau adesea folosite și sugestive pentru organizarea amănuntelor practice.

Puțin căte puțin, se stabili o colaborare între familie și școală și foloasele unei bune educații menajere nu întârziară de a se arăta în casele lucrătorilor. Mamele de familii fură ușurate de multe lucruri pe care fetișele lor le făceau pentru ele, la școală. Așa, odată pe săptămână, fetișele aduc la școală, rufele pentru că le spele și să le calce. Alte zile sunt hotările pentru repararea vesmintelor. Ingenioasa educatoare sfătuiește părinții să nu cumpere haine noi

¹⁾ L'Education Décembre 1912.

pentru micuți, ci să aducă fetele la școală, hainele pe care nu le mai întrebunțează, pentru a fi refăcute și să servească celor mici.

Miss Hughes, intotdeauna neobosită, propuse mamelor de a fixa o zi pe săptămână, pentru curătirea casii. În acea zi, fetițele aduceau la școală proviziile destinate pentru masa familiei și mâncările erau preparate la școală. Această inovație fu foarte mult apreciată de bărbați, care până aci erau nevoiți să se mulțumească în zilele când se scutură, cu mâncări reci. Pentru a ușură sarcina de gospodină, bucătăria nu conține nici un vas, care să nu se găsească în orice bucătărie de lucrători.

In fiecare sâmbătă, elevele rămân acasă pentru ordine. Făcând astfel pentru părinții lor, unele lucrări casnice, ele pun în practică, pentru cel mai mare bine al familiei, noțiunile dobândite în școală.

In fine, pentru a desvoltă simțul responsabilității și increderea în sine, școala a adoptat sistemul „governării de sine“. Disciplina și ordinea sunt sub privigherea copiilor, care învață astfel, de a se conduce singuri.

Rezultatele dobândite în acest sens, în „Peuarth School“ sunt din cele mai mulțumitoare și contribue la succesul moral al operei.

Mulțumită acestui sistem, elevele ajung să urmeze cursurile mult mai regulat ca înainte; desvoltarea generală este mai repede și mai armonioasă, cultura mai bine coordonată. Ziua, în care părăsesc școala, ele își dă seama, că cursurile școalei nu sunt, decât începutul unei lungi perioade de educație și că pentru a fi gospodine perfecte trebuie să persevereze în ucenicia de gospodine. Dorința de a-și ajunge scopul ce și-au propus, sub fericita influență a școalei, înarmează pe fete cu curaj și voință, în fața greutăților și deziluziilor începutului carierii.

In ceea ce privește părinții, ei se ocupă mai mult de o școală, care învață pe copiii lor, lucrul vieții zilnice și-i fac activi și pricepuți. Profesorii, elevii și părinții, aducând în serviciul nouii întreprinderi energia și perseveranța lor, sunt înaintașii unei educațuni mai bune, care transformă școala în ceiacă ar trebui să fie: o preparare pentru viață.

* * *

In Franță dl J. Gracin propune ca unul din mijloacele cele mai sigure, pentru a reduce mortalitatea copiilor: organizarea educației familiare și femeilor, educație la care ar trebui să fie supuse, toată fetele tinere, după cum toți băieții fac serviciul militar.

Prin „serviciul familiar“ femeile ar fi mai bine armate contra inamicului Căminului, noțiunile de igienă ar pătrunde până în satele cele mai depărtate, copiii părășiți ar putea fi protejați și prinț'o educație bine înțeleasă, să ar putea micșora criminalitatea la adolescenți.

Ideia serviciului femeii datează încă din 1794, când „cetățeanca“ Thérésia Cabarrus-Fontenay adresă o petiție membrilor Convenției cerându-le să ordone: „Ca toate fetele, înainte de a se căsători, să stea cătăvîn în azilele de săraci, unde să îngrijească de nenorocuți și sub legile unui regim organizat de D-voastră, să exercite toate virtuțile pe care societatea e în drept să le ceară dela ele“.

Această petiție, citită în ședință dela 5 florar, anul al II-lea (24 aprilie 1794) n'a fost luată în seamă și abia după 100 ani ideile emise de „cetățeanca“ Cabarrus-Fontenay au fost în parte realizate.

In anul 1894 s'a fondat la Cassel în Germania „o școală de femei“ (Frauen-schule) cu scopul de a

prepara într'un an, pe fete pentru îndatoririle de mame și menajere. Dela această dată, multe școale similare au fost fondate în Prusia, dar nu sunt de căt incercări izolate și voluntariatul de un an al fetelor n'a găsit încă multe adepte.

Programul „școalei femeilor“ este încărat, căci elevele trebuie să învețe nu numai bucătăria, menajul și lucrul cu acul, dar trebuie să facă un stagiu de creșterea copiilor, să mai urmeze cursuri de igienă, de ocupație domestică, de pedagogie, de contabilitate, de drept, de literatură, etc.

Dl Gracin propune împărțirea serviciului în 3 cicluri, cuprinzând îndatoririle de mamă, ca menajeră, educatoare și îngrijitoare de bolnavi.

Primul stagiu să se facă într-o școală de menaj, al doilea într-o grădină de copii și al treilea într-un spital. De sigur, că nu e posibil însă, să se organizeze acest serviciu de azi până mâine, căci înainte de a formă o armată, trebuie să-i formezi cadrele.

Sunt în Franță unele instituții care inițiază pe fete la datoriile lor de viitoare mame de familie, între altele: Institutul de creșterea copiilor dela Porchefontaine, Uniunea familială Charone a d-rei Gahéry dela Paris, Grădina de copii, Thivet, Școala de mame, etc.

Voluntariatul de un an pentru liceene, e ușurat prin admirabila organizație a Societății crucei roșii franceze, care permite multor fete să facă ucenicia de inferioare. Sunt de sigur multe, care n'au nevoie de serviciul familial, căci multe nu se mărită, dar eu noștiințele căpătate n'ar fi pierdute, pot să servească societatea.

In aceste servicii, în care femeia a câștigat un loc preponderent, căci ele au fondat toate aceste case de educație, toate aceste aziluri pentru copiii părășiți, toate acestea spitale, în care fără să fie ele însăși mame, fac opera de maternitate.

„România Viitoare“.

Moartea unui adevărat preot

(† Miron Moldovenescu).

Nu demult biserica și-a pierdut un adevărat preot în persoana regretatului Miron Moldovenescu, din Murani. Viețea acestui adevărat preot e scurtă, dar plină de cele mai nobile fapte. Nu sunt chemat să-i aducelogii, nu i-au în socotință zisa: „despre morți, numai bine“, dar faptele lui se laudă, iar rău despre el nu se poate zice nimic. Biserica, prin trecerea la cele eterne a fiertatului preot, pierde un suflet nobil, un caracter firm și o energie de fier. Poate această energie în lucrurile bune, nu a convenit unora și de aceea nu i-au prețuit după merit, munca. Dar mai presus de toate pierde biserica în el pe un adevărat preot în sensul strict al cuvântului.

Viețea lui a fost o dedicație carierii. Când a venit, în comună, a găsit un teren aproape nelucrat. Nu a pregetat nimică, ci socotește bisericești, cari nu se făcuseră până la el, le-a adus în regulă pe cei 10 ani dinaintea lui. Si i-a trebuit multă pentru aceasta, dar i-a trebuit dragostea carierii, mai ales că nimenea nu-l-a silit, ca să caute prin podul școlii, casele particularilor căte-o evită; căci arhiva era după tipicul vechilor preoți. Nu îsprăvește cu aceasta bine și se apucă de reparatul școlii. Si aici umblă dela om la om, îndeamnă, convinge și e greu de convins Români, mai ales când e vorba de bani. Reparează bis-

rica, iar când prin legea apponiană se ridică salarul învățătoresc, stăruie și-i succede, ca și comuna bisericească să ridică salarul, din al său.

Un merit mare are, că lui i-a succedea, ca Înalțul minister, să-i aproape primădată hotărârea de a se închide birturile dumineca și-n sărbători. A încercat înființarea unei reuniuni de înmormântare. I-s'au aprobat statutele, dar indiferentismul oamenilor a zădărnicit această bună tendință. A știut pentru tema aceasta predici, tomai așa cum a știut aproape în fiecare dumineacă și sărbătoare și despre celelalte virtuți creștine. A sporit avearea bisericească, cumpărând pe seamă acesteia mai multe jughere de pământ.

În timpul din urmă a lucrat pentru câștigarea casei parohiale pe seamă ambilor preoți. Dejă a făcut aproape totul și pentru aceasta cauză, — rămâne numai, ca urmașul să o rezolue deplin. Nu și-a putut vedea rodul muncii sale în această chestie; și aceasta a dorit-o mai mult; să se vadă odată cu casă, să nu se mute în tot anul de 3—4 ori. Dar, Dumnezeu l-a luat, înainte de a-și fi văzut dorința împlinită.

Aceasta ar fi o palidă icoană a activității regelui Moldovenescu. Perdem în el, pe un om în floarea vieții, căci a avut numai 30 de ani. Perdem pe un suferit nobil și însoțit. În urmă rămâne o soție disperată și pedeasupra cu sică bolnavă.

Și măcar de ar fi murit acasă și nu în streini. Mersese la Abazzia, spre a se griji de sănătate, dar moartea l-a răpus.

Vieata lui, devotamentul pentru carieră, să fie model pentru orice preot, care vrea să fie adevărat păstor.

Murărenii, și-au pierdut un preot vrednic și ne-prețuit. Depună și ei, împreună cu toți cei de bine, măcar o lacrimă pentru sufletul fostului lor preot și să zică, ca Dumnezeu să-l odihnească.

Un coleg.

Familia creștină.

Principiul creștin al familiei.

(Prelucrare din franțuzește).

(Urmare).

A-și sacrifică interesele sale, a-și sacrifică bucuriile sale și lucru relativ ușor. Sacrificiul cel mai greu este al plăcerilor: el consistă în a le subordonă cu totul dragostei către Dumnezeu. Reamintimă-vă minunatele cuvinte al Mântuitorului: „Cel ce nu lasă pe tatăl său, și pe mama sa, și pe copiii săi pentru mine nu este vrednic de mine”. (Matei 10. 37). Acest cuvânt îndrăznește prefațat în paradox pentru a infișa în conștiința noastră marea adevăr pe care îl exprimă, ne învață că pentru a servi pe Dumnezeu trebuie să punem atâtă distanță între dragostea noastră pentru el și cea pentru creațură că că este între dragoste și ură; cu alte cuvinte, afectiunile noastre omenești trebuie să fie cu totul subordonate dragostei pe care ne-o inspiră. Trebuie să fim gata să sacrificăm totul pentru o singurăvoie a. Sa și a nu căută niciodată scuză spre a ne susține dela împlinirea datoriilor. Ar fi servire către Dumnezeu, când i-am da locul al doilea și am opri pentru noi și cei de aproape ai noștri primul? Dacă le-am acordă lor afectiunile cele calde și pasionate și n-am acordă lui Dumnezeu decât o dragoste rece, fără de viață, fără de suflet și realitate? Sufletul în ceeace are arzător și aprins apartine creațurii, ei îi dă fără deosebire tot ce este mai bun. Cât privește lui Dumnezeu, îi

aruncă rămășițele sale și trebuie să se mulțumi cu ceeace rămâne dintr-o înimă idololatră. Al iubă este, deci, a servi? Nu este altceva decât a schimbă căminul casnic într'un otel, dragostea familiei în culpabilă idolatrie și a se zice încă: Eu voi servi casa mea și voi uiu pe Dumnezeu.

Nu știu cum vă invită mai mult să intrăți în spiritul textului nostru și să-l repetați din fundul sufletului, pătruns de ce-i trebuie lui Dumnezeu. Să ne deprindem și sacrificăm în casa noastră: bucurii, interești, plăceri. Să ne învățăm și zice:

Că toată creațura în sfânta Sa prezență
Impune liniște.

Și lasă să se deschidă vocea Sa.

Da, toată creațura, chiar aceste ființe așa de scumpe și prețioase care au atâtă putere asupra noastră. Când Isus Hristos ne-ar opri să ne întoarcem la loțiunile noastre, pentru a ne achita ultima datorie către unul de ai noștri ne impune o datorie mai urgentă încă, atunci trebuie să mergem cu curaj înainte și să punem fără întârziere mâna la plug, la acel plug care ară adânci brazde în inimile noastre sfâșiate.

A servi pe Dumnezeu în familia sa, nu înseamnă numai a-i subordonă toate voințele, ci încă și a-l da în casă același cult care î-se cuvine. Acest cult este dublu: mai întâi cultul propriu zis, rugăciunea, adorarea în comun; apoi viața creștină întreagă este ridicată de evanghelie la înălțimea serviciului dumnezeesc nemărginit. Sub aceste două raporturi trebuie să zicem: „Eu și casa mea servim lui Dumnezeu”. E imposibil de a servi lui Dumnezeu în casa sa, fără de a introduce și a serba acolo în toate cultul familiei. Nu crez că ar fi cineva care să împărtășească aceste idei grossiere și iudaice care nu admit altar sfânt decât întruzidurile consacrate și alt cult decât cultul public. Nu micsorez, desigur, importanța acelui; el este indispensabil; dar nici cultul domestic nu-i mai puțin; și nu cunosc altar mai potrivit adorațiunii familiei decât casa unde s-au petrecut atâtea scene frumoase, unde copilul a văzut lumina zilei, unde o ființă prea iubită și-a luat drumul către cetatea veșnică, unde au suferit și plâns împreună. Templul familiei este în aceste locuri cari reînvie atâtea amintiri duioase și triste, amestecate, că și viața omenească, de dulceată și amărăciune. Este posibilă o casă creștină unde nu s'a celebră cultul familiei, unde nu este un singur moment în care părinți și copii, învățători și servitori, să unesc în același rugăciune față de Dumnezeu, pentru a trag puterea de a cere iertare și a o luă ca să-l poată preață în viața comună? Nu ne rămâne decât să strângem legăturile între toți aceia-pe cari impresiunii supărătoare li despart, și pe cari bunele rezoluțuni formează? Tatăl familiei îngenunchiat față de toate tainele cele mai atingătoare și mai frumoase, iar mai jos plecându-se înaintea lui Dumnezeu mai mult respect inspiră față de ei. Ce fel de familie creștină este aceea care nu duce la Dumnezeu omagiul adorațiunii și care nu începe fiecare prin a-l servi în genunchi? Nu știu cum vă putea înțelege mai mult la aceasta. Cum să încercăm să repetă textul nostru, când nu se celebrează cultul familiei? Nu ar fi tot una cu a, zice: Eu și casă mea servim lui Dumnezeu, trăind însă cu totul păgâneste? Acest cult nu-l întrerupești niciodată, nici aveți vreodată rușine, căci cea ce se va teme să mă turisească pe Isus Hristos înaintea oamenilor, Isus Hristos nu-l va mărturisi înaintea Tatălui Său.

Insă cultul familiei ar avea o mică valoare, dacă nu ar corespunde celuilalt cult, celuilalt serviciu al lui

Dumnezeu, care cuprinde existența întreagă. A servi pe Dumnezeu în casa sa înseamnă a pătrunde totă viața familiei de spiritul creștin; a veghiă, cu scrupulozitate asupra acestor cuvinte, pentru ca ele să fie demne totdeauna de o gură care ar mărturisi pe Hristos; să înălăture tot ceeace ar fi cursă și încercare pentru cei ce ne înconjură, să caute veșnic mărireia lui Dzeu, și să învețe că sufletul are datoria că dacă este vre-un membru al familiei necăștigat încă la credința noastră, să se concentreze asupra lui totă îngrijirea, totă silința, cu delicateță și îngrijirea dragostei. Ați înțeles bine intinderea datorilor d-voastră în această privință? Nu v-ați făcut iluziuni prin chiar placerea d-voastră? Si n-ați uitat îngrozitorul efect al judecății lui Dzeu asupra acestor ființe scumpe care beau din aceeași cupă și rup aceeași pâine și care, cu toate acestea, atâtă timp că nu se convertește sunt separați de voi cu totă distanța dela condamnare la salvare și cu lățimea marei prăpastii deschisă între bogatul nemilostiv și Lazăr? Ah! trăji d-voastră liniștiți cu o astfel de convingere? Cum? În timp ce Isus Hristos a căutat oaiă cea pierdută până în fundul deșertului, nu veți întinde brațul sufletului pierdut care este asă de aproape și totuș asă de departe de voi? A servi pe Dumnezeu în casa sa înseamnă a nu te odihni de loc până ce nu vei putea zice: „Cu mine iată și pe loți pe care mi-i ai dăruit”.

„Albina“.

(Vă urmă).

Testimoniu de evaluație pierdut.

Aduc la cunoștință publică, că am pierdut în mod necunoscut testimoniu meu de evaluație învățătoarească, liberat din partea comisiunei examinătoare a Veneratului Consistoriu gr.-or. rom. din Arad de datul 16/29 septembrie 1892 Nr. 4048 comis. exam. 479.

Arad, la 28 Ian. (10 febr.) 1913.

Elena Pipoș,
Invinătoare.

Anunț!

Direcțunea inst. pedag. gr.-or. român din Arad aduce la cunoștință publică că cu datul de 1/14 martie 1913 sub Nr. 91 P. 1912/13 a liberat duplicit de pe protocolul examenului de evaluație învățătoarească a învățătoarei Elena Pipoșu.

Roman Ciorogariu,
director.

CRONICA.

Aniversare. D-l Dimitrie A. Sturdza, secretarul Academiei Române, a înplinit în săptămâna aceasta 80 ani de la naștere. D-l I. Brăianu, în fruntea partidului liberal, a felicitat pe cel mai distins bărbat al României, care a luptat foarte mult pentru patria și neamul său. Octogenarul bărbat, a fost salutat și din partea Academiei Române. Cu acest prilej D-l Sturdza a dăruit Academiei 100 000 lei. Mulți fericiti ani distinsului bărbat.

Oprirea catehismului în școalele din Spania. Se comunică din Spania, că ministrul președint, contele Romanones, are să publice un decret, conform căruia studiul catehismului va fi șters din șirul studiilor obli-

gătoare în școalele de stat ale Spaniei. Cu aceasta vreau să înceapă și în Spania, o goană de felul celei din Franță, împotriva religiunii creștine. Cei cineați au protestat contra acestei nedreptăți, au trimis și o deputație la contele Romanones.

Corespondența lui Goethe. Nu de mult a ieșit de sub tipar corespondența celui mai mare poet al Germaniei: Ioan Goethe, care cuprinde 50 volume. Scrierile, care sunt nu mai puține de 1400, datează începând cu anul 16 al etății poetului până la moartea lui.

Nou tunel. Guvernul francez a luat hotărîrea să impună Franța cu Italia prin un tunel pe sub Mont-Blanc. Acest tunel are să fie primul tunel în lume, în ceeace privește lungimea.

Aniversare. Familia Romanov, a cărei ramă și actual țar al Rusiei, își serbează al 3-lea centenar de domnie pe tronul Rusiei. Cu acest prilej Tarul a dat bilet de grătarie celui mai însemnat scriitor rus: Maxim Gorki, care de prezent petrece în exil în fericita țară a vechilor Români, în Italia.

Moldovenii din Basarabia părăsesc biserică ortodoxă. Unele ziare afirmă, că Români din Basarabia, mănoiți de rusificarea bisericii lor, își părăsesc legea strămoșească, trecedând la diferitele secte religioase, răspândite prin Rusia. Se zice, că mai multe mii de Români ar părăsi legea ortodoxă.

Impăratul Germaniei ca apărător al religiunii. Intr-o vorbire ce a ținut-o împăratul Germaniei tinerimei universitare din Berlin, a arătat, ce influență binefăcătoare are religiunea creștină asupra diferitelor națiuni. A ilustrat această afirmație cu un exemplu luat din istoria poporului german punând față-n față pe Prusii religioși din departamentul trecut și pe cei din 1806, cari înfluoțați de moravuri străine, au fost atât de greu încercăți. Si împăratul vede lucrând, aici mâna lui Dumnezeu. Îndeamnă apoi tinerimea, să se lăpede de influențele străine, și să fie totdeauna cu credință în Dumnezeu.

Moartea lui Anghelu de Gubernitas. Cunoscutul filoromân, contele Angelo de Gubernitas, a reposat zilele acestea la Roma în etate de 73 de ani. Contele Gubernitas a fost un mare prețin al Românilor, a cercetat Ardealul, Ungaria și Tara românească, ca să ne facă cunoșcuți străinătății. În camera română s'a hotărît să se trimită familiei Gubernitas o condolență, care din Nicolae Iorga a făcut elogiu ilustrului bărbat.

Iubileul de 100 de ani. Se împlinise 100 de ani de când norocul marelui Napoleon Bonaparte a început să decadă. Germania pregătește serbări mari cu ocazia aceasta, care s-au început în 10 martie, și vor dura până în luna noiembrie a anului curent. Se vor expune arme și alte lucruri vechi de pe vremea aceea.

Necrolog. În Timișoara a răposat Mironel I. Oprea în etate de 3 ani fiul părintelui Ioan Oprea, Odihnăscă în pace!

Cronica bibliografică.

Au apărut: *Biblioteca casei școlilor*: Nr. 1. *Alexandria*, cuprinzând isprăvile marelui împărat Alexandru cel Mare Macedon, care s-a luptat cu erai și împărații din vechime și pe toți i-a bătut. *Prețul: 30 bani*. Nr. 2: *Istoria prea frumosului Arghir și a prea fru-*

moasei *Elena*, sau o închipuire prin care se sătmăcește cucerirea Ardealului de către marele Traian împăratul Rămului. *Pretul 25 bani Nr. 3. Esopia*, cuprinzând viața prea înțeleptului Esop, cum și minunatele lui pilde, din care orice om poate trage multe și folositoare învățări. *Pretul 40 bani*. Nr. 4. *Genoveva de Brabant*, istoria care vorbește de viața plină de suferințe a unei sfinte femei din vremea veche în pustietate și în care arată cum Dumnezeu a apărăto și a făcut să iasă la lumină dreptatea ei. Această carte cuprinde multe învățări bune din legea noastră creștinăască. *Pretul 45 bani*. Nr. 5, 6, 7. *Răvășele unui doctor*, cu sfaturi bune pentru îngrijirea sănătăței și paza de boale. *Pretul 30 bani fiecare*. Nr. 8. *Proverburi, pilde și zicale*, de Anton Pan. *Pretul 40 bani*. Nr. 9. *Carte despre datorii și drepturi*, cuprinzând sfaturi și lămurirea legilor țării noastre. *Pretul 40 bani*. Nr. 10. *Povestiri de petrecere și de folos*. *Pretul 40 bani*. Nr. 11, 12. *Povestiri din Halima* (cartea întâia) 50 bani. (Cartea două - 45 bani). Nr. 13. *Glume*, (Vorbe de clacă, de I. Adam) *Pretul 35 bani*.

Au apărut: *Biblioteca societății „Stea“*, *Cărțica 20 bani*. Nr. 2. *Foloasele învățăturii*, de P. Dulfu, — o descriere a stării de azi a sătenilor noștri în asemănare cu a celor din țările apuse și mijloacele de îndreptare. Nr. 4. *Grădinade legume*, de Ion Hășeganu — tratat de grădinărie. Nr. 21. *Cântece voinicesti și ostășesti* de C. Rădulescu-Codin, St. Tuțescu și S. Kirileanu. Nr. 24. *Din legendele neamului Hohenzollern*, prelucrare de St. O Iosif. Nr. 25. *Flori și povești*, de Ion Dragoslav. Nr. 26. *Din Bucovina ce altă dată*, de Ion Grămadă. Nr. 27. *Românii de pe Carpați*, de I. Slavici. Nr. 28. *Colinde și cântece de Stea*, publicate prin îngrijirea d-lui Cristu S. Negoescu. Nr. 29. *Povestea Cerului*, de Victor Anestin. Nr. 30. *Schite și Povestiri* de I. Agârbiceanu. Nr. 31. *Boalele Animalelor și lecuirea lor*, de Dr. Filip. Nr. 32. *Ostașii noștri poezii* de V. Alexandri. Depozit General: „Librăria Școalelor“, C. Sfetea. — București.

Concurs.

Pentru postul de învățător dela scoala conf. gr. or. rom. din Paniova, tractul Belințului, să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:

1. În bani gata 469 coroane,
2. În naturalii: 11 măji metrice grâu și 11 m. m. cuceruz, prețuite toate în 308 cor.,
3. Întregire dela stat 223 coroane,
4. pentru conferențe 20 cor.,
5. pentru scripturistică 10 cor.,
6. locuință liberă cu 2 chilii, bucătărie, cămară, sopră, coteț de porci și grădină.

De încălzirea salei de învățământ se îngrijește comună bisericăescă; și locuința sa însă învățătorul.

Mai are: dela înmormântare mare 1 cor., dela prunci 60 fil., dela liturgie pentru morți 1 cor. și dela cununie 80 fil., apoi dela parastas 60 fil. și dela sănătatea casei 20 fil. Se înțele acese taxe le capătă numai când este anume poftit.

Alesul e obligat să instrueze nu numai pe școlarii obligați, fără și pe cei de repetiție, se prestează servicii cantoriale, să învețe pe școlari cântările bisericesti și în dumineci și sărbători să-i conducă la s. biserică și să-i țină în ordine.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimiță cererile, instruite conform legilor în vigoare, comitetul parohial din Paniova (Panyó), pe calea oficiului protopopeș gr. or. rom. din Belinț (Belence, Temes megye) și într-o duminecă ori într-o sărbătoare, să se prezinte, sub durata concursului, în s. biserică din Paniova spre a-și arăta destieritatea în cântare și în tipic.

Comitetul parohial.

Ințelegere cu mine: Gherasim Sérbi protopresitar.

Pentru îndeplinirea postului de preot în parohia vacanță B. Forău din protopopiatul Beiuș se publică concurs cu termin de 30 zile pe lângă următoarele condiții:

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:

1. Casa parohială și intravilanul cu suprafața tele necesari.
2. Pământul parohial 6 holde cath.
3. Cate una zi de lucru dela fiecare număr de casă ori răscumpărare în bani.
4. Bir preoțesc câte una vică cuceruz sfârma înădela fiecare număr de casă.
5. Stolele îndatinate.
6. Întregirea dela stat după evaluare resu pectivului ales, din partea parohiei nu se asigură ori.
7. Alesul va avea să catehizeze la școli fară așteptă remunerare.
8. Parohia fiind de clasa I, recurenții au să fie evaluati pentru parohii de clasa primă.

Petițiunile instruite regulamentar au să se înainteze oficiului protopopeș concernent până la terminar recurenții să se prezinte în vre-o duminecă ori sărbătoare în ssa biserică pentru a se recomandă păorenilor.

Comitetul parohial.

Ințelegere cu adm. ppbiteral Dr. V. Fildan.

Pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune sistematizat prin rezoluția Ven. Consistor de sub Nr. 6810/1912 pe lângă parohul deficient Stefan Leucuta din Șimand ppbiteral Chișineului, prin aceasta se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt:

1. Una sesiune pământ comasat ca beneficiu fundamental.
2. Una sesiune pământ comasat, ca răscumpărare pentru bir și stole, conform concluzului consistorial de sub Nr. 2751/1902.
3. Două intravilane în estenziune de 16000 stângini.

Stolele legali pentru serviciile religioase, cari nu sunt luate în concluzul consistorial de sub Nr. 2751/1902

Alegândul capelan va beneficia din toate acestea beneficii și venite parohiali jumătate, având și suportă toate dările publice după venitul beneficiului de dânsul, — și e îndatorat a catehiza fară drept la remunerare, la școalele din comună.

Parohia fiind de clasa primă, dela recurenții se recere testimoniu cu 8 cl. gimnaziale și cu maturitate precum și testimoniu de evaluare pentru parohie de clasa primă.

Recursele astfel ajustate și adresate comitetului parohial din Șimand, sunt să se trimită în terminul le-

gal P. On. Domn Dr. Dimitrie Barbu protopop ort. or. rom. în Chișineu (Kisjenő).

Recurenții au să se prezintă în vre-o duminecă ori sărbătoare în sf. biserică din Șimand spre a-și arăta dezeritatea în oratorie, în cele rituale și în cântarea bis.

Șimand, din ședința comitetului parohial ort. or. rom. întărită la 23 decembrie 1912 (5 ianuarie 1913).

Comitetul parohial din Șimand.

Ințelegere cu Dr. Demetru Barbu protopopul trac-tual al Chișineului.

—□—
3—3

Pentru ocuparea postului de învățător la vacanța stațiune Invățătoarească Tilecuș protopresbiterul Pes-teșului, prin aceasta se publică concurs cu termin de alegere pe 17/30 martie 1913.

Emolumente: 1. Dela comuna bisericească prin repartiție pe popor 640 cor., dela stat 360 cor. 2. Locuință o chilie și cuință și supraedificatelor astătoare. 3. Dela trimormântări unde va fi poftit 1—2 cor.

Doritorii de a ocupa acest post sunt avizați să-și înainteze cererile de concurs, adresate comitetului parohial, subscrисului în Mezőteleg, până cu trei zile înainte de alegere, având dânsii să se prezintă popo-rului, spre a se face cunoscut, în cutareva duminecă ori sărbătoare.

Tilecuș 1/14 februarie 1913.

Vasile Chirila
preot, pres. com. par.

Dimitrie Indriesc
not com. par.

Ințelegere cu Alexandru Munteanu, protopresbi-ter inspector școlar.

—□—
3—3

In urma abzicerii inv. Lazar Oprean și a conclu-zului Ven. Consistor diecezan din Arad Nr. 3198/1912 prin aceasta se scrie concurs pentru indeplinirea postului Invățătoare-cantorial dela scoala gr. or. ro-mână elementară din Checheș (Lippakékes) cu termin de 30 zile dela prima publicare în foia „Biserica și Scoala”.

Emolumentele impreună cu acest post sunt:

1. Salar fundamental în bani gata 1000 una mie coroane care se solvestă din cassa culturală în rate lunare anticipative.

2. Gvinvenalele prescrise, s'au cerut ca ajutor dela stat.

3. Venite cantoriale: dela mort mic 60 fileri, dela mort mare 1 coroană, dela mort cu liturgie 2 cor.

4. Spese de conferințe Invățătorești 20 coroane.

5. Scripturistica 12 coroane.

6. Locuință în natură cu grădină și apartinătoare.

Invățătorul alegând este îndatorat să provadă strana, — se catehizeze în caz de lipsă, — și să țină scoala de repetiție fără alta remunerăriune deosebită.

Recurenții tineri sunt preferați și sunt poftiți să-și susțină recursele ajustate conform regulamentului, adresate comitetului parohial din Checheș și trimise oficiului protopresb. din Belinț (Belencze) și să se prezinte în persoană și în biserică pentru a-și arăta des-teritatea în cant și tipic.

Din ședința comitetului parohial din Checheș fi-nătă la 22 iulie (4 august) 1912.

Dimitriu Luțai
paroh, pres. com. par.

Avram Triou
notar ad hoc.

3—3 gr.

Pentru indeplinirea postului învățătoresc dela scoala confes. gr. or. rom. din Ficătar, protopresbiteratul Belințului, să scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Scoala”.

Emolumentele impreună cu acest post sunt:

1. In bani gata 605 cor.; 2. intregirea salarului fundamental, dela stat, 395 cor.; 3., eventualele evin-cvenale dela stat; 4., pentru conferință 15 cor.; 5., pentru scripturistica 10 cor.; 6., locuință în natură cu a 1/4 jugăr intravilan; 7., dela înmormântări, unde va fi poftit, 1 cor.

De curătirea și încălzirea salei de învățământ, să îngrijește comuna bisericească; ear de a loenței învățătorești, învățătorul.

Alesul, fără altă remunerări, e îndatorat să provadă strana în biserică, să conduce regulat pe elevi la biserică și să învețe atât pe cei de toate zilele, cât și pe cei de repetiție, cântările și răspunsurile liturgice.

Reflectanții sunt poftiți a-și așterne petițiile, instruite conform legilor în vigoare, comitetului parohial, pe calea oficiului protopresbiteral din Belinț (Belencze, Temes-megye), și să se prezinte în terminul concursual, într-o duminecă, sau într-o sărbătoare, în s. biserică din Ficătar (Feketeér, Temes-megye), spre a-și arăta dezeritatea în tipic și în cântare.

Comitetul parohial.

Ințelegere cu mine: Gherasim Sârb protopresbiter.

—□—
2—3

A apărut

◆ CAZANIA ◆

cu litere latine în ediția nouă și costă exemplarul legat în pele roșie **Cor. 14.**

De vânzare la:

◆ LIBRĂRIA DIECEZANĂ, ARAD. ◆

TELEFON NR. 188.

TELEFON NR. 188.

RUBINSTEIN MÓR SPEDITOR TRANSPORTAJ CU AUTOMOBILE

Intreprinde tot felul de transportări, impachetări și vămuiri. Strămută pe lângă responsabilitate, eu căruțele pt. transportul mobilelor de 6, 7, 8 și 9 metri, cari sunt scutite de viermi (stelnițe), și tapetate după sistemul francez, — în ori care parte a țării. Depozitul de ape minerale al domeniului econ-telui Schönborn Buchheim Frigyes. Magazin stabil și umplere proaspătă a apelor minerale Szolyvai, Pannonia, Polenai și Luhu Erzsébet. Tot aici se capătă renumita apă „Málnási Borvíz” în sticle de 1 litru, care o transpoartă și la locuință, prin schimbul sticlei, sticla à 20 fil. Revânzătorii capătă rabat. Diferite mobile folosite, dar în stare bună, rămase îndă-răt dela transportări și strămutări, se vând pe lângă prețuri exceptionale ieftine. Casse de fier nouă sau folosite se află de vânzare pe lângă prețuri moderate.

ARAD, STRADA WEITZER JÁNOS. ◆ PALATUL MINORITILOR.

Librăria Diecezană

Arad, Strada Deák Ferencz N-rul 35

Mare depozit în ornate rezervate bisericești și anume:

Ornate (odăjdi) în cele mai variate execuții după ritul bisericii ort. române dela	50—1000 cor.
Potire de aur, argint, bronz aurit, sau argintat dela	36— 200 cor. 10 cor.
Potire de sticlă	
Cruci pentru altare, pentru funcțiuni, din tot soiul de metal și lemn dela	4— 100 cor. 20— 100 cor.
Cădelește de bronz și argint dela	6— 100 cor.
Candele de argint dela	15— 50 cor.
Disc cu stea de bronz și aur, dela	130 cor.
Litier argint chineză	
Cutie pentru mir și pentru cuminecătura celor bolnavi, din argint, cu prețul de	34 cor.
Icoane pictate pe pânză în diferite colori și mărimi, dela	8— 100 cor. 9 cor.
Prăznicare pe lemn ori tinichea	
Evanghelie cu litere latine și cirile legată mai simplu dela 24—40 cor., în legătură catifea 100— 130 cor.	
Apostol, Octoichul cel mare, Ceaslov, Cazania; Mineile pe 12 luni; Molitvelnic cu litere latine sau cirile și cu toate celealte necesare bisericilor noastre.	

◆ La dorință servim la moment cu informații și deslușiri mai detaliate. ◆

Serviciu prompt. ≡ Prețuri moderate. ≡ Nr. telefonului 266.